



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd cum Gregorius Constantinopolim, Episcopis aliquot stomachantibus
ingressus esset, ipse Ecclesiae gubernationem repudiauit. Imperator
aute[m] Dimophilo Arianorum Episcopo significat, vt aut ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

pare, sed omnes, qui in illis versabantur, antiquam illam & vetustam fidem ab Apostolis traditam, inque Concilio Nicæno confirmatam semper obseruasse, Imperator ab Ascholio (ita enim vocabatur Episcopus) libentissimo animo baptismum recepit. Paucis igitur post diebus à morbo recreatus, Constantinopolim contendit, 8. Calend. Decembris, Gratiano iam quintum Consule, eoque ipso Theodosio primum.

Quod cum Gregorius Constantinopolim, Episcopis aliquot stomachantibus ingressus esset, ipse Ecclesiæ gubernationem repudiavit. Imperator autē Demophilo Arianorum Episcopo significat, ut aut Consubstantiali assentiretur, aut ciuitati cederet, quod ille melius censuit. CAP. VII.

Eodem tempore Gregorius ab vrbe Nazianzo translatus, intra mœnia Constantinopolis in quadam ecclesia perexigua conuentus fecit. Ad quam quidem ecclesiam, Imperatores postea templum amplissimum adiunxere, vocaueruntque Anastasiam. Gregorius, vir illustris, & homines ætate coniunctos pietate facile superans, cum intelligeret quosdam ipsi obstrepere, quod homo exterus & peregrinus esset, lætus admodum de Imperatoris aduentu, Constantinopoli amplius ætatem degere recusauit. Imperator verò, cum ecclesiam admodum conturbatam offenderet, omni cura & cogitatione incubuit, vti pacem faceret, concordiam constitueret, & ecclesias amplificaret. Itaque sine mora Demophilo, qui sectæ Arianae Episcopus fuit, consilium suum aperit, quæruntque ab eo vtrum concilio Nicæno fidem veller adhibere, populum ad concordiam traducere, & pacem amplecti. Quo quidem eius postulatam abnuente, idcirco, inquit Imperator, si pacem & concordiam fugis, te ab ecclesiis fugere mando. Quæ cum audiuisset Demophilus, & secum considerasset, quam difficile esset potentioribus resistere, conuocata in ecclesia multitudine, ipse in medio surrexit, verbaque eiusmodi apud suos locutus est. Fratres, scriptum est in euangelio: si vos persecuti fuerint in vna ciuitate, fugite in aliam. Igitur quoniam Imperator nos ab ecclesiis

Cur templum hoc sit Anastasia vocatū, vide Sozo. li. 7. ca. 5

Matt. 10.

R

clesiis

clesiis segregat, sciatis velim, vobis cras extra ciuitatem conuentus agendos esse. Hæc locutus, egreditur. Neque illud intellexit, quòd qui ex ea vitæ ratione, quam mundus postulat, fugiunt, (sic enim dictum Euangelij capiendum est) hi quærunt supernam Hierusalem, sed ipse alium sensum secutus, de cætero extra portas conuentus fecit. Exiit etiam vna cum illo Lucius, qui Alexandria, vti prius dixi, ciectus, multatusq; exilio, Constantinopoli ætatem egit. Quocirca Ariani, qui annos quadraginta ecclesiarum administratione potiti fuissent, cū concordia, ad quā Imperator Theodosius illos hortabatur, fugerēt, se ex vrbe subdlexerunt, ad quintū Consulatū Gratiani, Theodosii autē Augusti primū: sexto Calend. Decembris. Qui autē fidem seruabant Consubstantialis, hi in eorum venere loca, ecclesiasq; occupauere.

De centum quinquaginta Episcopis, qui Constantinopoli conuenerant, & quas sanxerant re s Nestario illic creato Episcopo. CAP. VIII.

Imperator, nulla mora interposita, concilium episcoporum, ipsius fidem amplectentium, cōuocat: quo tum fides concilij Nicæni corroboraretur, tum Constantinopoli designaretur Episcopus. Ac quoniam in spem venerat, se posse Macedonianos ad concordiam cum illis Episcopis, qui erant eiusdem cum illo fidei reducere, Episcopos sectæ Macedonianæ accersuit. Itaq; in vnum conueniunt, qui fidem tenebant Consubstantialis, Timotheus Alexandria Episcopus: Hierosolymorum Cyrillus, qui id temporis pœnitentia adductus, fidei Consubstantialis se totum addixerat: Meletius autem iam pridem aderat: eo scilicet tempore, quo erat propter designationem Gregorij illo accersitus: Ascholius etiam Thessalonica Episcopus, & alij complures. Erant omnes numero centum quinquaginta. Partis Macedonianæ primas obtinuerunt, Eleusius Episcopus Cyzici, & Marcianus Lápfaci. Oēs illius sectæ erāt ad numerū triginta sex: quorū maior pars ex ciuitatib⁹ Hellespōti fuit. Ad conciliū igitur cōueniunt, Eucharide, & Euagrio Coss. mense Maio. Ab Imperatore itaq; & Episcopis, qui eādē cū eo fidē amplexabantur, modis omnibus laboratū fuit, vt Eleusium cū suis ad cōcordiam fidei adducerēt: Eumq; non solum